

עפ"ת 59373/06/15 - מחאגנה פאדי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 59373-06-15 מחאגנה פאדי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 14210068277

בפני	כבוד השופט אמיר טובי
המערער	מחאגנה פאדי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער: עו"ד מוחמד ג'בארין והמערער בעצמו

ב"כ המשיבה: עו"ד בני פסקל

פסק דין

1. בפניי ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (כב' השופט מ' גינות) מיום 27.5.15 בתיק תת"ע 5457-05-12.

2. כתב האישום שהונח בפני בית משפט קמא ייחס למערער עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, בניגוד לסעיף 10א' לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 ועבירה של נהיגת רכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] התש"ל-1970.

ביום 1.4.15 הורשע המערער, על סמך הודייתו, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

3. בפתח הדיון שהתקיים בפני בית משפט קמא ביקש ב"כ המערער לצרף תיק נוסף (תת"ע 881-08-14) שהיה תלוי ועומד באותה עת כנגד המערער ובית המשפט נעתר לבקשה זו. העבירות שיוחסו למערער בגדר התיק הנ"ל זהות לעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המקורי שהונח בפני בית המשפט, והמערער הורשע בביצוען על סמך הודייתו.

4. המערער הופנה לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו והוגשו שני תסקירים - האחד מיום

19.11.14 והאחר מיום 23.3.15.

5. בגזר הדין הפנה בית משפט קמא לרישום התעבורתי של המערער, ממנו עולה כי תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה למשך 4 חודשים בגין עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה. קצינת המבחן ציינה כי הלה הודה בפניה שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה כחוק. עוד התרשמה קצינת המבחן כי המערער מנהל אורח חיים נורמטיבי ואינו בעל תפיסות ודפוסי התנהגות שוליים.

בתסקיר המאחר מיום 23.3.15 צוין כי בחודש דצמבר 2014 נהרג אחיו של המערער מנפילה מבניין. קצינת המבחן התרשמה כי ההליך הפלילי שמתנהל כנגד המערער מהווה גורם מרתיע עבורו והמליצה על הארכת עונש המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו.

6. לאחר ששקל את טענות הצדדים ועיין בתסקירים שהוגשו בעניינו של המערער, לא מצא בית משפט קמא הצדקה להאריך את עונש המאסר המותנה. לעניין זה נקבע כי מדובר בפעם השלישית בה המערער נוהג כאשר אין בידו רישיון נהיגה מכל סוג ואחת היא אם הוא נוהג בתוככי עירו או באחד הכבישים המרכזיים. בית המשפט הוסיף כי יש גבול לעזות המצח כאשר נאשם שאין בידו רישיון נהיגה כלל מעז פעם אחר פעם ליטול את ההגה לידיו ולסכן עוברי דרך ולנהוג כשהוא חסר רישיון נהיגה.

7. בסיכומו של דבר, גזר בית משפט קמא על המערער 4 חודשי מאסר לריצוי בפועל, תוך שהפעיל את המאסר המותנה בחופף. בית משפט הוסיף כי שקל באם יש מקום להפנות את המערער לממונה על עבודות שירות אולם נוכח העובדה שזו לו הפעם השלישית בה הוא נוהג כאשר הוא חסר רישיון נהיגה, החליט שלא לעשות כן. עוד גזר בית משפט קמא על המערער מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים לבל יעבור משך 3 שנים עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה או נהיגה בזמן פסילה ויורשע בגינן. המערער נפסל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים בפועל וכן נפסל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים על תנאי למשך 3 שנים. בנוסף, גזר בית משפט קמא על המערער קנס בסך 1,800 ₪ או 18 ימי מאסר תחתיו.

8. בהודעת הערעור טען המערער כי בית משפט קמא לא נתן משקל ראוי לנסיבותיו האישיות והמיוחדות, ובכלל זאת להיותו בן 22 שהתחתן לפני כשנה וכן לעובדה כי בהיותו בן 11 שנים נפטרה אמו ממחלה ממאירה וכי לאחר מכן נישא אביו לאשה אחרת והקשרים עמו הפכו לרופפים. עוד נאמר כי בחודש דצמבר 2014 נהרג אחיו של המערער בהיותו בן 19, וזאת באירוע טראגי לאחר שנפל מבניין גבוה שנמצא בתהליך בנייה.

לטענת המערער, שגה בית משפט קמא שעה שהתעלם מהעובדה כי הוא בחור צעיר המנהל אורח חיים נורמטיבי ונעדר עבר פלילי. הטלת מאסר בפועל עלולה להיות בעלת השלכה הרסנית לגבי

המערער, הן מבחינה חברתית והן מבחינה נפשית.

עוד הפנה הסנגור להמלצת שירות המבחן, ממנה התעלם בית משפט קמא. נאמר כי שירות המבחן הדגיש בהמלצתו את הפן השיקומי וביקש להטיל על המערער צו מבחן למשך שנה, של"צ בהיקף של 120 שעות, אגב הארכת המאסר המותנה שהוטל עליו בעבר.

9. המשיבה ביקשה לדחות את הערעור תוך שהפנתה לכך שחרף המאסר המותנה שהיה תלוי מעל ראשו של המערער, הוא הרהיב עוז ונהג מבלי שהוציא כלל רישיון נהיגה. לדעת המשיבה, חסד עשה בית משפט קמא עם המערער עת השית עליו 4 חודשי מאסר בלבד ועוד חפף בין המאסר המותנה לעונש שהושת עליו בגין התיקים נשוא ערעור זה.

לעניין התסקיר נאמר כי המלצות שירות המבחן אינן מחייבות את בית המשפט וכי שיקול הדעת הסופי נתון בכל מקרה לבית המשפט.

10. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות נחה דעתי כי דין הערעור להידחות. להלן טעמיי לכך:

10.1 ראשית, ראוי להפנות להלכה המושרשת לפיה לא תתערב ערכאת הערעור בעונש הנגזר על ידי הערכאה הדיונית אלא במקרים חריגים בהם היתה סטיה באורח קיצוני מרמת הענישה המקובלת בנסיבות דומות או כאשר מדובר בטעות של ממש שנפלה בגזר דינו של בית משפט קמא. (ראו לדוגמא: ע"פ 9097/05 **מדינת ישראל נ' ורשילובסקי** (3.7.2006); ע"פ 1323/08 **מדינת ישראל נ' פלוני** (29.10.2008) ובע"פ 2848/14 **סיגר נ' מדינת ישראל** (12.11.2014). לא מצאתי כי בענייננו מתקיימות אותן נסיבות חריגות המצדיקות התערבות בעונש שנקבע.

10.2 אין צורך להכביר מלים לגבי חומרת העבירות בהן הורשע המערער. ברע"פ 3149/11 **בראנסי נ' מדינת ישראל** (15.5.2011) נאמר כי "נהיגה ללא רישיון היא 'איום רע' על נוסעי הכביש וכמובן על הנוהג ומשפחתו ויאה לה ענישה של ממש, גם לצרכי הרתעה, לא כל שכן למי שכבר כשל". בעפ"ת (י-ם) 37090-05-10 **עודה נ' מדינת ישראל** (7.7.2010) עמד בית המשפט על הסיכון הטמון בנהיגה ללא רישיון נהיגה בציינו כי:

"אין להקל ראש בסיכון הנובע מהעבירה של נהיגה ללא רישיון. אדם הנוהג מבלי שיש בידיו רישיון נהיגה כלל, לעתים רבות אינו בקיא בחוקי התנועה ובאופן הפעלת הרכב. בכל אלה יש כדי להוות סיכון ממשי ומיידי לכלל הציבור בכביש - נהגים אחרים, הולכי רגל ואף המערער עצמו".

10.3 בענייננו, לצד חומרת העבירה, עומדת לחובת המערער העובדה שאין זו הפעם הראשונה בה הוא

נתפס נוהג כשאין ברשותו רישיון נהיגה שכן רישומו התעבורתי מלמד כי הוא הורשע בעבר בגין עבירה זהה. באם נצרף לכך את שני התיקים שעמדו בפני בית משפט קמא, עולה כי המערער נתפס כשהוא נוהג ברכב מבלי שהוכשר לכך בשלוש הזדמנויות שונות. יש בכך כדי להעיד על העדר כל מורא מפני הדין וזלזול בשלומם וביטחונם של ציבור הנהגים והולכי הרגל כאחד.

10.4 לא זו אף זו, העבירות נשוא הדיון נעברו על ידי המערער כשמעל ראשו מרחף עונש מאסר מותנה. הדבר מלמד על התייחסותו המזלזלת בחוק ובצווי בית המשפט ובחובתו לקיים אחר הכללים שהחברה קבעה להבטחת חייהם ושלומו של אלה העושים שימוש בדרך. חסד עשה עמו בית משפט קמא כאשר קבע כי עונש המאסר המותנה יחול בחופף למאסר שגזר עליו בגין התיקים שהיו בפניו.

11. לא נעלמו מעיניי נסיבות חייו הקשות של המערער, כפי שבאו לידי ביטוי בתסקירים שהוגשו לגביו וכן המלצת שירות המבחן שהובאה בגדר אותם תסקירים. יחד עם זאת, חומרת העבירה אותה בצע המערער והעובדה שלא מדובר במעידתו הראשונה, מחייבים ענישה מחמירה ומרתיעה.

12. על יסוד מקבץ האמור אני דוחה את הערעור.

המערער יתייצב לתחילת ריצוי עונש המאסר ביום 2.8.2015 שעה 09:00 בבית מעצר הקישון כשבידו תעודה מזהה.

ניתן היום, ה' אב תשע"ה, 21 יולי 2015, בנוכחות הצדדים.